

ГОЛОС УКРАЇНИ

Влада — Радам!

Газета Верховної Ради Української РСР

◆ № 57 ◆ Субота, 23 березня 1991 року ◆

Ціна 10 коп.

Земля людей

Либонь, після нинішньої реформи роздрібних цін вони на нього вже не сидимуть. Бо компенсація на голубів, здається, не передбачена, а у нього не буде чим їх підгодовувати.

Аби не сталося навпаки: не він їх підгодовуватиме, а... Бо ж яйця подорожчають, як вам вже відомо, на сто відсотків, а м'ясо — на цілих двісті, а голуби наших міст — птиця начебто нічия...

Заспокоймося — цей знімок зроблено не у нас.

Це — Любляна, що в Югославії.

Той чоловік почав підгодовувати вуличних голубів, зауважте собі, ще під час війни.

Фотоматеріал «Хто кого годуватиме» — на 9-й сторінці під рубрикою «Дзеркало». Фото Микола КОЗЛОВСЬКОГО (старшого).

ОБГОВОРЕНО ЗАКОНОПРОЕКТ

Відбулося засідання Президії Ради Міністрів УРСР, на якому розглянуто ряд підготовлених за дорученням уряду законопроектів з актуальних економічних і соціальних питань. Вони стануть нормативною основою в таких важливих сферах, як пенсійне забезпечення громадян республіки, організація народної освіти, інвестиційна діяльність, стабільний розвиток шляхового господарства. Розглянуто також проект постанови Верховної Ради УРСР щодо введення плати за забруднення природного середовища.

СТРАЙК ПОЗА ЗАКОНОМ

Засідання колегії Дніпропетровського обласного суду під головуванням Г. Г. Гришукіної 21 березня після дводенного судового розгляду задовольнило позов адміністрації об'єднання «Павлоградвугілля» і шахти імені Героїв космосу до страйкових комітетів своїх підприємств про визнання страйку шахтарів Західного Донбасу незаконним.

ХТО КОГО ГОДУВАТИМЕ

Кабінет міністрів СРСР

ПОСТАНОВА від 19 березня 1991 р.

№ 105

Москва, Кремль

ПРО РЕФОРМУ РОЗДІЛНИХ ЦІН
СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ

Відповідно до угоди Союзу РСР і республік про проведення загальної погодинної політики в галузі цін і доходів і Указу Президента СРСР

з питань реформи розділних цін соціального захисту населення Кабінет Міністрів СРСР постановляє:

I. У галузі реформи розділних цін

1. Здійснити реформу розділних цін, яка включає, зокрема, лібералізацію, маючи на увазі, що ціни на товари народного споживання і тарифи на послуги формуються з урахуванням реальної вартості їх виробництва і реалізації, спонсують властивості, співвідносять попиту і пропозиції, встановлюють єдиних для всієї території країни меж зростання розділних цін на основні товари, які визначають життєвий рівень населення.

2. Зміну розділних цін і тарифів пов'язати з проведенням компенсаційних заходів щодо соціального захисту населення, підвищенням заробітної плати, стипендій, пенсій, допомоги та інших соціальних виплат.

3. Забезпечити погоджені з Республіками єдині для всієї території країни граничні розміри підвищення державних розділних цін на основні товари народного споживання згідно з додатком № 1*.

Республіки можуть встановлювати висхідні ціни на окремі товари, які виробляються і споживаються на своїй території.

4. Державною комітетом СРСР по цінах і урядом республік затвердити відповідно до їх компетенції нові державні розділні ціни і виставити їх до 1 квітня 1991 р.

Не підвищувати діючі державні розділні ціни на медикаменти та виробні медичного призначення, на засоби санітарно-гігієнічного призначення і виробні з них, на виготовлявані з синтетичних матеріалів навушники, кутюрні, трикотажні, вичинено-шкарпеткові виробні та іграшки, на бензин, газ, електроенергію, газ, вугільне паливо і дрова, що відпускаються населенню, а також на горілку.

5. З метою обмеження зростання розділних цін частково зберігати на 1991 рік діючі наці на м'ясо, молочну, рибну продукцію, медикаменти та деякі інші соціальні значимі товари народного споживання.

6. Встановити, що в 1991 році товари згідно з додатком № 2* до цієї постанови регулювання цінах. Регулювання ціл проводиться шляхом введення граничних цінових обмежень на ці товари, що передбачаються цією або в іншому порядку, який визначають органи ціноутворення, з метою збереження рівня межі соціальної компетенції.

Державною комітетом СРСР по цінах і органам ціноутворення республік відповідно до їх компетенції затвердити і довести до всіх зацікавлених підприємств та організацій граничні рівні цих або розміри їх змін.

6. Включити в затвердження постановою Ради Міністрів СРСР від 12 листопада 1990 р. № 1134 перелік то-

варів народного споживання, які реалізуються населенню за договірними (вільними) розділними цінами, товари згідно з додатком № 3*.

7. У зв'язку з подальшою лібералізацією ціноутворення принципи встановлення надбавок на нові товари народного споживання з індексом «8» і «1».

8. З метою підвищення рівня торговельного обслуговування населення, забезпечення рівновідності продажів дешевих і дорогих товарів Державною комітетом СРСР по цінах спільно з Міністерством торгівлі СРСР виставити одночасно з новими державними розділними цінами нові торговельні знаки, ідентифікаційні по товарах народного споживання. При цьому встановити однакові торговельні знаки для підприємств роздрібно-і громадського харчування.

Рекомендувати урядом республік розробити необхідність списки районів, організацій і підприємств, які мають являтися підвищеними торговельними знаками при поставці товарів за державними розділними цінами, а також переглянути розміри націнок у громадському харчуванні у зв'язку з підвищенням оптових та розділних цін і тарифів, внесків на соціальне страхування і торговельних вижок.

Міністерству шляхів СРСР і Міністерству морського флоту СРСР встановити нові тарифи на перевезення нових навіацій на продукцію і товари, які реалізуються у вагонах-ресторанах і купе-буфетах, підприємствами громадського харчування на судах.

9. Міністерству шляхів СРСР і Міністерству морського флоту СРСР і Міністерству зв'язку СРСР затвердити за погодженням з органами ціноутворення республік по цінах нові тарифи на пасажирські перевезення залізничними, авіаційними, морськими і річковими судами, а також на послуги зв'язку.

10. Державною комітетом СРСР по цінах і республіканськими органами ціноутворення забезпечити доведення нових розділних цін до всіх зацікавлених підприємств і організацій.

Державною комітетом СРСР по цінах, Міністерству фінансів СРСР і Міністерству торгівлі СРСР встановити порядок переорієнтації товарів на дату введення в дію нових державних розділних, регулюваних і вільних цін. Коштів на переорієнтацію товарів враховуються в союзній бюджеті і бюджеті союзних республік у рівних частках.

11. Встановити, що на продовольчі товари народного споживання, на які діють розділні ціни (за відрахуванням продуктів харчування), надбавки на нові товари народного споживання, які реалізуються підприємствами-виробниками торговельним

організаціям (підприємствам), іншим споживачам, за оптовими цінами (за винятком товарів, які входять у номенклатуру продукції, що дотується за рішеннями уряду СРСР і урядів республік), а населенню — за оптовими цінами з торговельними надбавками у розмірі до 20 процентів (для районів Крайньої Півночі) і прив'язаних до них віддалених та гірських районів — до 30 процентів).

12. Урядом республік, Державною комітетом СРСР по

II. У галузі соціального захисту населення

у зв'язку із зміною розділних цін

13. При проведенні комплексних заходів щодо соціального захисту населення виходити з безумовного додержання конституційних прав громадян СРСР на соціальну справедливість, оплату, їх рівності перед законами і рівноправності громадян усіх ґрун.

14. Компенсацію населенню країни додаткових витрат, які викликані зміною державних розділних цін, провести у відповідності з такими основними принципами:

направлення на компенсацію всіх коштів від подорожчання основних продовольчих товарів, основних будівельних матеріалів та меблів, а також інших несподіваних товарів за перецінками, які визначилися в республіках з урахуванням рівня доходів різних соціальних верств і ґруп населення; повної компенсації подорожчання товарів, дитячого асортименту з ціловим направленням відповідних коштів сім'ям з неповнолітніми дітьми;

встановлення диференціальних по соціально-демографічних ґрупах населення розмірів компенсаційних виплат за рахунок бюджету та інших доходів з пріоритетним матеріальною підтримкою соціально уразливих верств, насамперед дітей, учасників війни, інвалідів, пенсіонерів, жінок з дітьми, не повних та багатодітних сімей;

підвищення заробітної плати (оплати праці) працюючим, оскільки зменшенням доходу працюючих протікає підприємств (кооперативів) і доходів громадян;

цілового направлення частини коштів, одержаних від підвищення цін і тарифів, на додаткове підвищення рівня заробітної плати працівників провідних професій сфери освіти, охорони здоров'я та соціального забезпечення, культури і архівних установ;

підвищення діючих і введених пенсій стипендій, пенсій та інших видів матеріального забезпечення військовослужбовців;

підвищення розмірів усіх видів пенсій, доплат, надбавок і інших соціальних виплат, а також розширення кола осіб, які користуються матеріаль-

ними строго неурватується загальною політикою в галузі цін, посилення контролю за додержанням встановленого порядку ціноутворення, своєчасно скоректувати ціни, які формуються з порушенням діючого законодавства, забезпечити невідворотність застосування економічних санкцій до підприємств і організацій — порушників державної дисципліни цін і вжити заходів щодо притягнення до відповідальності осіб, винних у цих порушеннях.

15. Встановити, що:

відповідно до Угоди Союзу РСР і республік з питань реформи розділних цін та соціального захисту населення розміри компенсаційних сум по республіках, країнах і областях визначаються виходячи з фактичного споживання населенням товарів і послуг з державних ресурсів у 1990 році;

перші виплати компенсацій студентам і учням, пенсіонерам, дітям, іншим особам, які одержують соціальні пенсії і допомогу, проводяться заздалегідь, до строку, з якого вводяться нові ціни на споживчі товари і послуги;

конкретні розміри і порядок компенсаційних виплат з урахуванням регіональних умов і структури споживання встановлюються республіканськими органами не нижче зазначених у цій постанові гарантованих розмірів підвищення доходів відповідних ґруп населення;

за умов введення нових розділних цін, виходячи з рівності і справедливості, Угодою Союзу РСР і республік та цією постановою,

Порядок і мінімальні гарантовані

розміри підвищення

доходів населення

ПРАЦЮЮЧИМ ГРОМАДЯНИМ

14. Державним підприємствам, організаціям і установам, проведуть перегляд тарифних ставок та послідовних окладів, затверджених рішеннями уряду СРСР або інших органів за його дорученням.

Ставки окладів підвищуються в порядку і розмірах, встановлених адміністраціями підприємств, за погодженням з професійними комітетом з урахуванням викладених у пункті 13 цієї постанови основних принципів компенсації і підвищення урядом СРСР, але не менш як на 60 карбованців на місяць.

У разі необхідності перші виплати проводяться у вигляді спеціальних доплат до заробітної плати за окремою відомістю, а абсолютних суммах з наступним включенням цих сум у ставки окладів.

Рекомендувати колективним і кооперативним господарствам, громадським організаціям, підприємствам державні тарифні ставки і посадові оклади, підвищити оплату праці працюючих з урахуванням принципів, а також виконати цією постановою для державних підприємств і організацій.

15. Надати, до прийняття Верховною Радою СРСР законодавчих актів про встановлення нового рівня мінімальної заробітної плати, проведення реформи пенсійної системи і укладання тарифних угод між адміністрацією підприємств і професіоналами (чи

бачи) на продовольчі товари.

16. Встановлення розмірів компенсаційних виплат з урахуванням діючих районних коефіцієнтів до заробітної плати.

17. Встановити, що: відповідно до Угоди Союзу РСР і республік з питань реформи розділних цін та соціального захисту населення розміри компенсаційних сум по республіках, країнах і областях визначаються виходячи з фактичного споживання населенням товарів і послуг з державних ресурсів у 1990 році;

перші виплати компенсацій студентам і учням, пенсіонерам, дітям, іншим особам, які одержують соціальні пенсії і допомогу, проводяться заздалегідь, до строку, з якого вводяться нові ціни на споживчі товари і послуги;

конкретні розміри і порядок компенсаційних виплат з урахуванням регіональних умов і структури споживання встановлюються республіканськими органами не нижче зазначених у цій постанові гарантованих розмірів підвищення доходів відповідних ґруп населення;

за умов введення нових розділних цін, виходячи з рівності і справедливості, Угодою Союзу РСР і республік та цією постановою,

Порядок і мінімальні гарантовані

розміри підвищення

доходів населення

14. Іншим уповноваженим трудовим колективним органом (на 1992 рік, вважатимуть тарифні ставки і посадові оклади, затверджені рішеннями уряду СРСР чи інших органів за його дорученням) і відповідно згідно з постановою Ради Міністрів СРСР на 60 карбованців, державним гарантіям мінімальних рівнів оплати праці для конкретних професійно-кваліфікаційних ґруп при додержанні встановленої трудовим законодавством тривалості робочого часу і виконання працівником повних обов'язків (норми праці).

15. Встановити, що після підвищення ставок і окладів відповідно до пункту 14 цієї постанови підприємства самостійно встановлюють робітникам і службовцям підвищені тарифні ставки, посадові оклади, зберігаючи при цьому діючі співвідношення в розмірах ставок та окладів у середній категорії персоналу, а також рівні надбавок, доплат, премій та інших виплат стимулюючого характеру, які застосовуються до вислуги до заслуги, але не зменшують за підприємствами раніше виділені кошти на зазначені цілі.

16. Конкретні розміри ставок і окладів, а також надбавок, доплат і премій для відповідних професійно-кваліфікаційних ґруп працівників визначаються на підприємствах узагодом між колективними договорами (тарифними угодами).

(Продовження на 6-й стор.).

* Додаток надруковано в «Голосі України» № 56.

Спорт

3 ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

КРОСБОР/

Скринька курйозів

ДИД-МАГНІТ

[illegible]

ДВОРОВИЙ РОМАН
у Державіці Носівсь-
кого району у домогос-
подарки Г. Постой жив-
ли двох Шарик. Він по-
любив курку, курка теж не-
байдужа, в усіх раз
догналась ларейти з кур-
ника не квартиру Шар-
ика. Коли вона там зна-
лась, Шарик викочу-
вав з будки й голоси-
мич хазяйки — забі-
рейти, мовляв.

Віктор БОЖОК.
Чернівецька область.

Віктор БОЖОК.
Чарівники об'єкти

Анатолій ВЛАСЕНКО,
журналіст

– Навколомістецькі новини

ПРЕМ'ЄРА ЧЕРЕЗ СТОЛІТТЯ

Донецький російський академічний театр опери і балету виступив на підтримку українського мистецтва. Тут оставлено оперу М. Аркаса Катерина». Вона вперше почула світ понад сто років тому й протягом п'яти сезонів мандрувала з трибуфону в Москві до Варшави, а

Петербурга до Маріуполя. Але потім про музичний шедевр «забули», оскільки Аркас потрапив до списку українських буржуазних націоналістів, передусім як автор перевиданої лише торік «Історії України-Русі». Для адової постановки опера запрошено

ачення зробило фондовий
запис твору, а канадський
імпресаріо говорив про мож-
ливі зарубіжні гастролі ко-
лективу. Театр має на меті
виступити також у південних
областях республіки, на бать-
ківщині М. Аркаса.

Юрій ДОЦЕНКО,
власний кореспондент

[illegible]

НО ВЕРТІКАЛІ: 1. дорізанці, що вилзе свої гориш Поневі. 2. Шведщина «гайдамаки». 3. Місто, казав якого ончачає епопею. 4. Частина бойового щоденника. 5. Частини твору. Автор сатиричної трилогії «Таратарен Тарасюсний». 6. Загадка. 7. Героїні персоналія романа О. Гончара «Перелюбності». 12. Індійський сестер. 13. Історичний журнал. 20. Олександрів лист. 22. зумруди. 23. Турецький ілюстраційний альбом. 24. Оповідь про дружбу і братерство з УРСР. 27. Таварна релігійна історія. 28. Історія Муворо, короля Франції. 29. Зразок гірської породи.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Голота.
6. Ізотоп. 9. Хорс. 16. «Рожі».
11. Хорда. 13. Зміна. 15. Порт-
рет. 17. Занути. 18. Дядица. 19.
«Основа». 20. «Милана». 24. Ча-
село. 25. Йорши. 27. Смиш.
28. Іран. 29. Риби. 30. Осьман.
31. Нурма.

ДО ВЕРТИКАЛІ: 1. Черногуз. 2. Стєха. 3. Узвіз. 4. Половинна. 5. «Носарі». 7. Нурот. 12. Дранік». 14. «Мулянканти». 15. Оповн. 16. Тресило. 19. Осомисл. 21. Астахова. 22. Брин. 23. Острог. 26. Шивал. 27. нляу.

«...! СКАЗАВ Б »

Так называться новая выставка Киевского Молодого театра, поставлена Василием Вильчином за пьесой О. Шпенглера. Выставка провозвещает тему, започатковану режисером ще в «Археологіі», поставлений позарі і з превеликим успіхом показаний у таких значущих театральних центрах як Київ, Москва, Ленінград, Прага, обидві вистави абсолютно не схожі одна на одну. «...І сказав Б...» грають актори А. Вурлок; А. Петров, В. Адаєвський, В. Соколов, Я. Чорньєський та інші.

Христофор ГРУША.
На фото Михайла САЧ-
А:
актор Ярослав Чорненький
ред виходом на сцену

коренілим злочинцем Олександром Анохіним, який у свої 17 років мав чотири судимості — за крадіку, зберігання наркотиків та інші. Після втечу на палубі «Леоніда» «обшукано» стверджував, що столет та безпріписан до якого знайшов випадково, а підозрювач узяв для самооборони. Можливо, слідство, яке почалося, з'ясує, звідки взявся зброя, з яким намірає підозрюювач О. Анохін.

Сергій Атаман та його друзі мову про «романти моря» не люблять: у них менше проблем, ніж у місті. І безпека чатує теж.

Георгій ВОРОТНЮК,
власний кореспондент
«Голосу України».

ПОГОДА

Як повідомили нашому
ореспонденту, 23 та 24 бе-
звісних свадів на Україні не
передбачається. Ліше у північ-
них областях 24 беззвіс-
ні свадів невеликої довж.-
ни. Протяг південний та південно-
східний, 5-8 метрів за се-
мучас. Висоти та армії по-
судуватимуть, крім західних об-
ластей, туман. Температура
буде, 11-16 градусів, на
закарпатті де 19, у східних
країнах - 5-10 градусів
вище. Висоти по Україні 0-
градусів тепла.

По Києву та області адень
З березня без опадів. Вітер
аденийй, 5—8 метрів за
секунду. Температура 11—
13 градусів тепла.

Пригода

ПОЄДИНОК НА ПАЛУБІ

«Ті! мочі гурбохід» («Леод Собінов»), здійснюючи унікальний рейс по Кримсько-кавказькій лінії, пришвартувався біля одного з причалів. Була вже друга година ніч. Більшість пасажирів почивала, тільки дехто замикався в барі. Вже час був з'являтися, та один з пилихусів усе вимагав у барана спиртного. Коли ж той категорично відмовився, посидів лаявши, погрози. Старий сержант міліції Сергій Іванов спробував було заклокати бешкетника, але той вийшовся не на жарт. На

...погодились. Зайден С. Атанаму було знати, що та година ґрунтувалася на дотині-таки «загомоумо аргументи».

На тіліни вони впирилися, іди на один на ладулі, а оажив вихопив пістолета й оачив вигукувати нові обраи та погрози. Сергій миттєво застосував прийоми рукошного бою. Обеззбройивши зайденця, привів його в службу, де кастувало побирання, до «бруяніня» було збито із залопіжання, а патрон засладо до патроніка.

Пізніше виявилося, що мав

PAINTS

23 березня 1991 року. № 57

Наш прес-клуб

**МУЗЕЙ ЧЕРЕВНИКІВ
«ПЕРШОЇ ЛЕДІ»**

Через п'ять років після того як фінляндський уряд відкрив в Мамілі музей, присвячений періоду правління Фердинанда та Імелди Маркос, в ньому побувало більше мільйоне відвідувачів. Натопи цікавих приходить сюди дивитися не колекцію із 1220 пар вузгуг, які налягали колишній першій леді Фінляндії.

Проте сьогодні, коли до п'ятої річниці відсторонення від влади Маркосів залишається не так уже й багато часу і Карасон Аїно відділяє від закінчення терміну президентського мандата лише шістьнадцять місяців, доля цього музею залишається не визначе-

Музей займає велику площу Малакантиського палацу — двоповерхової будови, зведеної у XVIII столітті для іспанських колоніальних властей. Його використовували вмірканські губернатори до того часу, поки він не перетворився в резиденцію президента Філіппін.

Одразу за аксурсовою мучили розповіді, що в основному закупляли за кордоном черевини Імеліди Маркос, які в одну візну виставляли серед 6673 предмети одягу, — це краз те, що найбільше відідачує прагне побачити насампери під час годинки екскурсії. Тут виставлена парочка черевини на високим прозорим підборах, які підскакуються миготливими лампочками, що виставляють на тальованих монетах. Поряд шість черевин особовито одинових черевині фірми «Шарль Журден», які в великій кількості бують закуплені Імелідою Маркос тільки тому, що вони їй дуже сподобалися.

Проте у музеї відвідувачів чекають і інші сюрпризи. Міні-госпітал для вивчення Фердинанда Маріоса, містичні символи на стелі, а також катонічна каплиця з розписами не індуїстськи, буддистськи, християнськи темат. Розписи сваяльня Йельдія Маріоса також зображає вивідкувального. Кожен перший лист. Фіаліні спалає на дошк розписання відео поставлених одне з біблії іншого на спеціальній платформі з перлами; тут же з стелі спадає біла сітка від комарів.

Поряд з ліжками збоку Імельди Маркос, резервуар киснем. Імельда Маркос, свого часу «міс Манілі», вважає, що дихання чистим киснем раніше робить людину кращею.

Відвідувачі музею посвячують в деякі особисті твистини Фердинанда Маріоса. Екскурсоводи розповідають про те, що у юнацького президента була така колекція взуття і одягу, яке повністю могла замістити інсекцію його дружини, — 491 пара взуття і 690 предметів одягу. За словами екскурсоводів, у багатьох члених Фердинанда Маріоса двоєдодійний підбір і це дає їм можливість з середньої ціни дозволяло їм піти докінчити диктатору вигадати вище своїх дружин навіть не дивлячись на її пишну заміну, а високі і тонкі шпильки.

Проте зразок Маркоси — не «монопольність» музей; дві кімнати надані для речей епохи Карсон Акіно. В одному залі — подарунки, зроблені Акіно керівниками країни світу. Серед них, наприклад, глобус, подарований президентом Франції Ф. Міттераном, і іршталевий анафес з вистав, подарований президентом США Дена Куапа.

Агентство
Фрэнс Пресс.

Після довгих тижнів туманів і снігопадів у Кабул пришло тепло. Почали танути учугури. Зі сніжів гір, де зупинилися маленькі глиняні будиночки, потекли сині потоки талої води. У цьому відчувається прихід весни. Але вона не радує ешканів міста. Разом з таненням снігів, відкриттям гірських перевалів інтенсивуються воєнні дії, настає «сезон боїв», посилюється обстріл столиці реакційними снарядами.

Напруженість зростає на перехрестях — бронетранспортери і бойові машини піхоти. Через кожні півкілометра — патрулі. Солдати національної гвардії з червоними нашивками на шинелях перевіряють автомобілі. Вони примушують водіїв відкривати багажники, уважно оглядають салони, заглядають під сидіння. Шукають вибухівку.

Жодному водівці не спадє на думку не зупинитися на їх команді. Усі знають: солдатам дозволено стріляти по автомашині, що намагається зникнути, без попередження.

— Ми робимо все можливе, щоб подати ирай диверсійним актам, — говорить міністр внутрішніх справ Афганістану Раз Мухаммад Пактіа. — Більшість вибухівчинь вдається виявити уже на в'язі в місто.

Майже кожного дня по телебаченню повідомляють про

знешкоджені бомби, міни, виявлені склади зброї, про диверсії, арешти терористів. Багато афганців у бєсєдх зі мною підкреслюють, що Кабул бє чекати старича і сестри. Деякі зазначають, що нинішній серія диверсій та обстрілів — лише прелюдия до припаднєних подій. По місту ходять чутки, що колишній міністр оборони Шах Наваз Танай, який очолюв рік тому військовий переворот, вдалося прийдати назад до окупованих територій і мав довгі бесєди з діючими тут поволонями командирами.

Що готує опозиція? Скоріше всього, вважатиме багату афганців, її збройні загони почнуть найближчим часом новий штурм афганської столиці. У всякому разі вони концентруються на півдні від Кабула, у провінції Логар.

Значення ж, — говорять знайомий полковник афганської армії, — сьогодні було б легковизначно визнати, що загоном опозиції можуть бути якнайменше три види: заходять з урядових збройних сил. Час показав — на полі бою вони безсилі. Єдине, на що їх вистачає, — це терор. Але все-так керівники угруповань опозиції обов'язково намагалися вжити своїх загоном в бій. І внаслідок згуртованості, дисципліни, приналежності до «спільного ворога», прийняття суперечливості. Очевидно, новий сплеск тероризму

в Кабулі знаменує собою останні зусилля опозиції протистояти політиці національного примирення. Повірте мені, кінець війни близький. Скоро сторонні сядуть за стіл переговорів.

Мій співбесідник пов'язує свій оптимізм зі зміною розстановки сил у перлої. Насамперед, зазначає він, головні «донори» руху моджахедів — США і Саудівська Аравія — уже не можуть підтримувати їх у таких масштабах, як раніше. Вони зайняли вирішенням власних проблем у районі Персидської затоки. Крім того, народ стомився від війни. І все

стопишся від війни, і все більше число польових командирів в Афганістані визнають за краще або утримуватись від ведення бойових дій, або переходять на сторону уряду, котрий, як вони вважають, уже далеко не такий, що був в афганській столиці кілька років тому.

Зміни в Кабулі є очевидними. Це ще раз продемонстрував недавній пленум партії «Ватан», в якому було перейменовано в червні минулого року НДПА, що вчинило квітневий переворот 1978 року. Як розповів секретар ЦК партії «Ватан» Наджмуддин Кавіян, пленум розіграв багато боїсних партійних утанів, на які звернули його увагу рядові члени «Ватан». Серед них — поліпшення кадрової політи-

ки, боротьба з протекціонізмом, якорення корупції, ідентифікація важливих питань, обговорення на пленумі, стало вироблення нової міжнародної політики, поліпшення відносин з усіма сусідніми країнами, в тому числі з Пакистаном. Значалося про необхідність нового політичного мислення в даному питанні, про відмову від старих догм. Партія повністю відмовилася від монополії на владу, поклада в основу своєї діяльності багато принципів ісламу, які розуміє й поважає переважна більшість мусульманського населення Афганістану.

Уряд Наджибулли шукає шляхів до миру. Він постійно звертається до опозиції з новими пропозиціями. Всім уже ясно, що військового вирішення афганської проблеми немає, що задіяння у затяжному конфлікті силіників не зможуть подолати одна одну із зброєю в ру-

Але поки що на кабульських вулицях лунають вибухи. З нелегким серцем зустрічають афганців весну.

— І все-таки, — говорю їй знайомий полковник, афганці повинні почати горювати один з одним. І чорна воронька піде із серцецею так же стрімко, як зарахсходить з гір тала вода.

Андрій ПРАВОС,
кореспондент ІАН
в Кабулі.

Актуальные интервью

ПРАЦЮЄМО ЗАРАДИ ДІТЕЙ

Минулого тижня у Києві підписано договір про співробітництво між українським і кубинським міністерствами охорони здоров'я. Документ передбачає ліквідувати взаємодія медиків обох країн у лікуванні та оздоровленні дітей, які постраждали в результаті чорнобильської катастрофи. Координатором "Голосу України" має розмову з головою департаменту кубинських лікарів, першим заступником міністра охорони здоров'я цієї країни Хосе АНТІО.

[illegible]

ування і яка дума кубинських медиків щодо причин захворювань дітей?

Я не маю права казати, що це деякі з причин, які кувальди захворюли внаслідок радіоактивного опромінення. На лейкемію, наприклад, діти схворіли у багатьох країнах світу, включно з Кубою, хоча у нас ніколи не було ядерної аварії. Крім того, треба здійснити довготривалі порівняльні досліді. Саме у вивченні цих проблем ми почали плідно співпрацювати з вашою республікою, обміняємось науковою інформацією та практичними досвідом.

Що очікувати в результаті

Що стосується результатів лікування, то українські медики на спільному симпозиумі, що недавно відбувся в Гавані, визнали їх більш ін-

задоволенням. Крім того, вашні факівці зникали з танці сумніви щодо доцільності оздоровлення дітей Кубі. Адже райніше дещо стверджував, що тропічне сонце негативно впливає на розвиток дитини. З нашої боку були представлені результати спеціальних досліджень, які свідчать про 60

підставити таких заяв.
Наостанку хочу зазначити, що та скрімна допомога, яку Куба надає нашій країні у усуненні наслідків чорної бильської аварії, є і зараз буде безкорисливою. Разом з українськими колегами ми кубинські лікарі, працюємо тільки заради дітей, заради їх здоров'я.

**Інтерв'ю провів
Ігор ГРУШКО.**

На фото: українські діти табори ім. Хосе Марті.

Інтерв'ю провів
Ігор ГРУШКО.
На фото: українські діти
таборі ім. Хосе Марті.

Земля людей

ХТО КОГО ГОДУВАТИМЕ

Варто йому вийти з хати — вони злітаються з усього міста за ним, хай навіть за кілька кілометрів.

Цей приклад мусить утішати нас цієї трудної осені, такої сизої на візну.

Бо такої осені війною, а весна — асною, а на сагі ще а чимало успіхів дна, чудових і приміжних, що од віку не підлягають жодній цінній реформі.

Ось одей ділус на чолі — значимий собі ділус, що стоїть на Київському грібі Дуною я називається Українською Венецією, бо люди живуть на маняв і до магазину, на роботу чи а гості їдуть на човнах.

Ст вам що один приклад взаєморозуміння живої людини з живою природою.

А ось — ще один: ці флюгерни прикрашають Вільнос, роблячи небесний простір над містом обжитим і осмисленим.

До речі, на забуваю, що сьогодні — Міжнародний день омпотік, що дружать з небесними сиваки.

Ян шнода, що серед нас мавша снопотний, аніж зотіпоса б.

Може, ми живи б у білшій зягоді зі світом і пошів себе.

А віліа — асені з точни зору фінансиста чи спавіліста а галузі цін асені — то компенсація асому живому за бідність знан.

Компенсація без обмєнєв і дискримінації, асіа і можливо.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Миколи КОЗЛОВСЬКОГО [старшого].

МІЖОВІ ГРА

— На шляху до ринку

«ДЕРЕВ'ЯНИЙ», АЛЕ СВІЙ

Яким далавляни спітеша-ми ніж тільки не нагороджу-ємо ніж вітчизняний карбо-ванець? І найбільш мирний з них пов'язаний з його нею-востаністю, модля, не зо-лотий він у нас, а всього-на-всього дерев'яний.

А якщо дерев'яний, то ні-кому і не потрібний.

Але дозволяє з цим не погодитися.

Спаяні, шановний читачу, якби на полях і ринках бу-ли товари, то хіба не рахува-ли б ти гроші, що шарудять у власній кишені? І не дивися в нову, але геть нічому-сгодой!

А якщо це в ціні не стрі-блять?

Короткіє казачки, можна поставити багато подібних запитань. Однак, не роблячи цього, хочу підвести читача до такого висновку, якому б слабою і звору- не була вітчизняна валюта, вона відіграє свою роль в товаро-обігу, а отже, в ринкових відносинах. Інші рчі, як що-ль слабий карбованець ви-конує. Це значною мірою за-лежить від колієвості ре-жисера — уряду, системи управління економікою тощо.

Отже, якщо вірять леген-ди, яка побутує у нашому суспільстві, карбованець на-ш дієвий нікому не потріб-ний.

Фанти ж свідчать про-тилегне.

«МІНІЙО ДОЛАР НА КАРБОВАНЕЦЬ»

Це вигадано не мую: хто обував у Варшаві чобітьки до-рогіх містак Юсєвськїх, до-бре знає, що поміяти там наші карбованець на запові-тний долар не становить особ-ливих труднощів — до по-слуг бакачків чимала мере-жа обмінних кордон. Якщо в клієнта немає часу шукати їх, карбованець можна по-мі-тити прямо на вулиці.

А коли є попит, то згідно з тими ж ринковим зако-нами, тут же з'являється й про-позиція. Вона, ці пропозиції, вступає, як правило, в особі елементарного вітчизняного торговельця.

Тут турист, та нахваста — приватний автомобіль з та-кими же приватним, через сум-ніви наїдай прайданам, за-їх країні в гості. Між іншим, знавши добре знають про ціну злого спеціального товару заїхавши для приватної поїздки до тієї чи іншої кра-їни.

Однак він, цей контрабас-ний діло, скажемо, не так, дрібний. В ринку не жив, правий його не знає, що три-має в собі первинний страх перед валютою.

А тут долари, валюта, са-мо по собі у нас довгі роки «падає» і нібито проказують ураження. Одним словом, наш ділокрутних операцій тако-го роду боїться і прагне, як правило, обходити їх сторо-ною.

Інші рчі, знавши звідки. Ось лише звідки з великого і досить цінавого ряду подій, зафіксованих на — митингах

України, зокрема Львівської, Чернівецької і Закарпатської областей. Ці статистики цінаває в свої спокійною, яку доведеться простежити в часі і співвіднести з деяки-ми намірами внутрішньої по-літики.

...8 березня 1990 року. Контрольно-пропускний пункт «Полубне». Польський авто-бус з туристами через нашу територію прямує в Туреч-чину. Маршрут, до речі, до-сить кримінальний. Досвід-ний митник просить відкрити піддон повітряного фільтру двигуна автобуса. І — сор-при: в піддон виявив 15 лосі легієнових паєнтів, а в них — ці багато ні мало — 262 тисячі 600 карбованців. До речі, для допитливі: саме цією купурою, проти рапто-во ні дивлячись яких обуро-валися недавно чимало з нас.

Контрбанду конфіска-ють, громадянина Польщі (як-що приватний власник авто-буса) притягують до криміналь-ної відповідальності.

...15 липня. Прекрасна лі-тня ніч. Той же КПП. Як і на-стоять підходить елегантий «Мерседес» з польськими но-мерами. За кермом — теж польський громадянин Я. Ді-ба. Чекає нашу територію від-їде в Румунію. Зовні спокій-ний, однак реагує на легке постукування досвідченого митника рукою. По приладо-ві дощ. Прохання — від-крутити чотири гвинтики. А там сюрприз: за ніктом аку-ратно вилізло 23 тисячі 325 карбованців. Цього разу до крупних купюр додано й дрібняк. Результат ділової операції для польського гро-мадянина — конфіскаційний автомобіль, а також гроші.

...Середина жовтня. Золо-та осінь. Львівська область. КПП «Мостиська». Чотирі КПП «Мостиська» туристи по-вертаються із СРСР на батьківщину. Їм вдалося прихитити із со-бою для грошей наші дере-в'яні долари — 85 тисяч карбо-ванців. Про достойство гро-шових знаків завітують наві-що, як ніхто не розуміє, заїхавши зайшло менше міс-ця, ніж, приміром, трояки чи то карбованці.

Далі — тільки цифри і фанти. 31 жовтня. КПП «Шені-ці». (Львівська область). Польські туристи намагали-ся вивезти з СРСР 45 тисяч карбованців.

2 листопада на цьому ж КПП ніхто з туристів вилуче-но 110 тисяч контрабандних карбованців. Всі во-ни бунтимо одержані в ре-зультаті «розкоші» особли-вої речей в Тернополі. Сильня ж їх треба було привезти на та-ку суму!

28 листопада. КПП «По-лубне». Знову група, знову з Польщі і знову в Туреччи-ну. Вилучено 43 тисячі 700 карбованців тими самими ку-пюрами.

3 грудня. Станція Вадул-Сирет у Чернівецькій облас-ті. Потяг «Москва — Сфіра». 3 статистика вилучило майже 20 тисяч карбованців. 24 грудня. Польський гро-мадянин М. Дієус їде через КПП «Мостиська». Вилуче-но 40 ти- сяч карбованців. Арешт. Судство.

Досить? Можна, пора стави-ти незвичайні для нас зава-зи? Підставити їх доведеть-ся чимало, і ось перше. Що ж відбувається, ному і для чого потрібні такі наші зов-

сім не шановані нами карбо-ванці? Чому з таким бажан-ням і в досить великих су-мах вивозять їх туди? Для ко-лих і в разі грошової ре-форми і нас, на згадку про-порі роки перебування і ча-си застою?

Перша версія досить про-ста. Суть її можна легко ви-значити й людини без еко-номічної освіти. Йдеться про елементарну в нашому розу-мінні спекуляцію. У розу-мінні через пряму ринку — по операції купівлі-продажу з метою одержання прибутку на різниці ціни на товари в країні і в нас.

Жахливий вал для товар-ного ринку республіки тако-го роду операцій з'яв в 1988 — 1989 роках, коли було лі-бералізовано правила пере-ходу кордонів, збільшено кіль-кість пропускних пунктів.

Згадайте, як стрімко поро-зила «Кізіка» (одна з най-більших у республіці мага-зинів господарів), як цесла ві-стенда «Белосток» (фірно-вий магазин Львівського ви-робничого об'єднання) най-простіша апаратура. В Поль-щу везли все: від нілків до томоїт до телевізорів ости-вих моделей. Везли у величез-них кількостях. І тільки то-му, що саме в ці роки Поль-ща почала перейти до ринку й дала волю цінам. Вони вміли підстрибували до кос-мічних висот.

Тоді ось, саме в ті роки у-ривки телевизорів львівсько-го виробництва останньої мо-делі та ще й з імпортованою тру-бовою ситав 45 тисяч (знову) тисяч карбованців. Візьміть олів'єць і підрахуйте, який прибуток одержував польсь-кий ці радянський грома-дянин, продавши там хоча б один апарат. Тому й везли і нерідко по телевизору на- кожного члена туристич-ної групи. Безли не для себе і в дарунок друзям — везли для перепродажу.

Підрахуйте прибуток? Від-кинувши транспортні та ком-ісійні затрати й одержавши чистими близько трьох тисяч карбованців. Іх і краля у ки-шені спротиваний радянсь-кий провід.

На цивілізованому ринку все це вже давно проходило. Тому на шляху таких опера-цій і поставлено надійний податковий закон. Одержавши прибуток — плати дер-жавні надполати, щоб не зба-гунався за рахунок чужої праці. Чимого подібного по-няття в нас, ні в Польщі не існує. Тому й можливі такі операції, котрі, якщо б рин-ковими термінами не напри-чудилися, як сказав вираже-ний спекулятивний харак-тер і моральності (та й між-ікальностью) виправданню не піддаються.

Туди телевизорі, до нас годиночки із Гоміонгу, нос-метки, «варюшки», спортив-ні костюми, екзотичні жіночі сортирки, жувакуль гумку та інше. Асортимент відповідає бідності нашого ринку.

Тут і справді класики ма-ють рацію, стверджуючи, що ринок меє не знає. Так і в нашому випадку. І вартість вивезеного обчислюється не на чужому карбованці.

Та ось вітчизняний прила-вон обійдів до непристосов-тості і купони прикладі.

А в парламентах усіх рів-ня розгорілися дебати щодо повного роздержавлення та приватизації. Визнали право на життя приватної власнос-

ті, хоча й з обмеженнями. Ось тут і дерев'яний карбо-ванець, якого лають всі і вводи, став стрімко перево-рочуватися на товар...

ВІРУС РИНКОВОГО РОМАНТИЗМУ

Думаю, що історія свого часу цілком знайома дикера-ла хвороби, якою нині ми всі без винятку уражені. Назве-мо її поим ринковим рома-нзмом. Та і як інше роз-повсюджене, воно запо-вільно всі засоби масової ін-формації, ті мотини, що зру-чуть з парламентарських три-бун. Тоді однакові — великі принади ринкової економіки. Ліше небагатою тверезим голосом відється пробігши-на сторінки газет. І миттю на їх утвердження, що ринок, незважаючи на всі його плю-си, має і свої грими, чіп-ляється крили консерватиз-му.

Глава Російського парла-менту а екрана телевизора заїхав нашо рішуче: «...ме-ханізм розкоші землі селічан-ським розбродом, і справа лише в тому, аби вистигнути до сві-б». Можна подумати, що особисто в Б. Єльцина на-явнох складах лежать для майбутніх фермерів насіяна, техніка, добрива. Немає сум-ніви — люди будуть брати землю. Але це процес вима-гає часу. Для його прискоро-рення необхідно вести в дію ще чимало ринкових ме-ханізмів.

Або ще один приклад. Доб-ре пам'ятаю, як з трибуни союзного парламенту теле-візійний мур Мосієн Г. Попов переконував нас у тому, що на ринок треба переходити негайно, з «першого чис-ла» і знову щось від ринкового романтизму: смінуку рубль-ня, нічого не залишилося від більш ніж симпатичної, дуже іншої економіки. А на-руйна заїхавши алмази ці-лізованого ринку.

Ні, не даремно втівають гроші з України. За диким метких служб на кордонах республіки тільки за півроку (минулого) переігридо по-купку контрабандним спробо-м вивезення карбованців у зе-ліних сумках майже на міль-йон. Але ж це лише невелика частина того, що обінилося за кордоном. А тут ще рахуно-ує на десетки і сотні міль-йонів.

Валерій ШЮМА.

Фото
Михайла САЧКА.

Промайнула
радіоінформація із
Лондона:
англійський
бізнесмен, який
намагався
провезти через
кордон СРСР
документи на
реалізацію
«операції століття»
продаж Росією
140 мільярдів
карбованців
за 7,6
мільярдів доларів,
виявився не тільки
«засвіченим»
у картотеці
«Інтерполу», але й,
судячи з усього,
пов'язаним
з наркотибізмом.
Погоді лише резонно
вважають, що наша
країна нині є
найбільш жорсткою
для відбивання
«брудних» доларів.

...АЩЕ «БАТЬКО» ПИСАВ ВРІШІ

Кіпна невідомих сторінок з поетичної творчості

Нестора Махна

Интерес до особистості Нестора Івановича Махна не згасав аж уже сім десятиріч. Хто він? Мені, гуляйпільцеві, розбавився в цьому чим не найважче. Адже в нас махновщина викинула розметанням заломом, тому що керівника повстанської армії ніхто не поважає, знає зовсім мало. Або я нічого. Часто при знайомстві з новими людьми доводиться чути репліку: «А, махновець...».

По-різному сприймаю це жартироване звертання. Юнаком десь і гордився, бо зачисляло романтичний струн під впливом давніх розповідей про «батька» кошицького його братчика і бабурі Галки. А як зблизна бачила Нестора Івановича, Пізніше, в сімдесятих, коли на власній шпирі відчув поштану «полювання на відьму», звертання «махновець» змушувало мимовільно одаритися — так і чекати підступу. А чи знаєте, що зовсім недавно трьох моїх колег пованялили і з парції, і з роботи в райгазеті тільки за те, що читали і перерифографували брошуру про Нестора Івановича Махна...

Пригадує, після чергової розмови «де треба...» зайшов я до видавництва в Києві, а мені з порога: «А, маховець прибули, вітаємо. Ну, як там Нестор Іванович? Цієї п'ятниці йому не встановили?». Тепер усвідомлюю, що в то-му бравадному звертанні не було ніякої злоби чи зневаги. Напаки, стомлені стрілюючи люди прагнули хоч якось емоційно, алімпічних вітрів.

Тому й не проминали при моїй появі загадані волинсько-волинсько. Та й потім, при глибших розмовах (але виходило не з кінчиків і дуже-дуже рідко) відкривалося, що багато розумних людей високо цінують Нестора Івановича і вже ніяк не прирівнюють до того патетича, який у кінофільмах гасав за поїздами, натісав на наруселля і постійно палять у беззбройних людей, які прийшли помириватися.

Та повернімося до моїх відчуждів Києва. Стою після «дуже-дуже» прийому біля видавництва. На душі, як у льоду. Це поет Петров Петронович Засенко. Треба сказати, що його поема завжди викликала в мене (та й не тільки в мене) — якесь тихе сивий думи. І тоді мені ураз просвітлило на серці роздуми. Я поділився своїм сумтужом із Петром Петроновичем. А він: «А що, в тобі справді є щось козацьке, гуляйпільське». (Добивав — думаю). Він же почав розповідати, як сприймає махновський рух. І казав:

продитував строфу вірша, який, за переказами, написав сам Нестор Іванович:

Ой, ви заїзди, ан заїзди ладучі,
Вже майні це дорога немилі.
Бо майні молодому на чучурі
Оладів пороша біла...

Ми кілька разів повторили ті рядки в такт каїтановому листопаду, смачнуху доми — слово. Подивився справді поетичний, а не версифікаторський оригіналізм, що світилася з вірша. «Ой, ви заїзди, ан заїзди ладучі...». Відразу запам'ятовувалося і похололо. Стільки в ньому неприхованого суму, зачуженого розпачу!

Ще той і зрозумів: не зможу мати остаточної суджень про Нестора Івановича, доні не поспіювати із його поезією.

І ось переді мною твір. Претензія на оригінал: «Гей, батько мій, степ широкій! А лежачи, я вже з тобою...». Веда молодий ж мот бачить мене. Да ушли за водою... Ой, ви зводили, зводили стени, уки в красоту мню вших соснам немилі...». Веда на темних мот кудри да пороша, белая мгла. Ой, нощі черные да безгладі...». І на мню мню, мню нуду... Еда с малых лет я одинокий. Да темни м проледу. Гай ж ви, братья мои милые! Ничто спеш горьких мню на вытер...». І вот стою я, слоно тог дуб. А якругу только тучи да ветер...».

Дивлюсь цей твір до мене через десять років.

У тому, що процитований вірш спочатку писався українською мовою, легко перекладається. Тут і українські закінчення слів (я напевне не змішовав, не редагував жодної літери), наприклад: «з тобою», «немилі». Тут і втрата ритму в деяких рядках, що говорить про поспішність їх написання, а гоїчність — базомі. Тут і втрата ритму в першій строфі риметься «широкий» і «годи». Що українською мовою набуває співзвучності: «роки» і «широкий». У третій строфі рими «безгладі» і «одинокій». Українською: «безгладий» і «одинокій». Словом, дослідження рим підтверджує: вірш був написаний українською мовою. Обережно, слово за словом, я поставив реставрувати оригінал. Ось що з цього вийшло:

Гей, ти батьку мій, степ широкій!
Поговоримо ще з тобою...
Молоді майні бунт рони
Та йшли за водою...
Ой, ан заїзди,

ан заїзди ладучі,
Вже майні це дорога немилі...

Бо майні молодому не чучурі
Оладів пороша біла...

Ой ан нощі, ан тамні!

І на видю майні, нудя ладі.

Іс дитячий рони одинокій,
Ось тамни проледу.

Да ж тепер ви, братья мои милі!

Сліз гірких ти я нато нам не антер...

Я стою, наче дуб край могилки.

А навуруку тільки хмари та вітер...

Що Махно був самотільний — безперечно. Але са-мольство його було не бутьбашкою, воно трималося на глибокій внутрішній силі, вірі. Недрма його в народі охоплювала ще й Ю-торисом. Думаю, що спі-

вати власної пісні — це бу-ло для нього щастям не-зрівняним.

Неважко уявити, як він після чергової сатанського бою, поранений (а мав він одинадцять поранень), вихо-див за Гуляйпіль, сідав на пагорбі: «Гей, ти батьку мій, степ широкій, пого-воримо ще з тобою...». Стільки шуму, душевної втоми в ото-му «еще!» і розступалася пітьма, і виривалася рідна кі-нота, і з'являлися обличчя побратимів...

А замикалася пісня, на-че сп'яніла душевною по-виною: «Я стою наче дуб край могилки, а навуруку тільки хмари та вітер...».

Махно був розумною лю-диною. Настільки розумною, що ні ефорія від перемо-ги, ні вино народного визна-ння не могли затумити його ре-альність. Він не тільки бачив поїди на три ходи вперед, але й відчував ладучу. Тому й не дався на примам-ку ГПУ, не розділив долі Чапана, Шорса, Божени, Черняка та інших славіх полковників. Думаю, Махно боровся не тому, що вірив у перемогу. Скоріше, як бача-ли, він працював зрад і дру-зам ні союзникам, ні само-му собі. Тому й боровся до кінця.

Читаючи цитову вірша Махна, де заспівом «Махно цар, Махно Бог від Гуляйпо-лі» до «Погоди», розумію, що всерйоз ці слова про-розувати неможливо. Не міг їх без іронії писати і Нестор Іванович. Інші горопаніли бездумно, а Махно стояв на-торон і гірко посьміявся. Під нишівим думом історії він зашпав нам свою про-знавину пошмівку, яка за-да-дала зацита асе новим смислом.

Пішн тепер доведи, що Махно не був саїмийм саві-місці. Що не завадило йому в Гуляйполі на той час бу- своєрідний ренесанс. У-нас тоді працювало аж два драматичних театри. І були таланти, які грали в цих те-атрах, і були постійні слу-хачі, містечкова театральна еліта. А хори, а школа мистецтва...».

І до цього цього саві ст-піву саві гуляйпільське: «Любо, братці, любо, Любо, братці, братці! Хіба не по-ди-тучому зворушили? Як пе-рекоспие подих.

І все-таки найвідоміша, найулюбленіша пісня, яка виходила з махновського руху, написана на замовлення то-ра Івановича, при його спі-риванні але не ним самим. Бласне, вона вже була на-писана народом, просто в да-ному разі вигранілася, за-сялася. Так-так-так...

Марусь, раз—два—три, немилі,

Чернваса дітячим В саду ягоди рвалі...

Стільки написано про Ча-пана, Шорса, знято філь-ми. Але пісень таких, як ці, не зродило... Мабуть, на-за-лаву у народну думу махновський рух, якщо люди склали і пропелі кризь всі заборони такі пісні і роз-піді про козаків, як пак — гуляйпільську алімпію.

І все ж це лише одна сто-рішка такого багатотраїан-і піки що не дослідженого явища, як махновщина. Кію-чому до нього, сподіваюсь, нам уже ввручила пісня.

Григорій Лютий, письменник.

Гуляйпіль.
Зaporізької області.
На зймку: Нестор Махно.

Нестор Махно

ЗЛО

Заводило сонця, ачирна Імлі

Криваним багрянцем горілі.

Слово зава пошпівало.

Тільки саві

Бачивши вишнваним траїтвілі.

Дивлясь: чоловік, о здривав мить...

З рушничий дим.

Цілюку в'ється.

Собана в'гонілі

Крею, зривліт.

А поруч зловина савіється.

Словом савіється.

Та морок на вірші

Криваного саві паріву.

Огласіть, чоловік!

На саві ти убив.

Ти убив у дитині людину.

Неважко уявити, як Махно після чергової сатанського бою, поранений (а мав він одинадцять поранень), вихо-див за Гуляйпіль, сідав на пагорбі: «Гей, ти батьку мій, степ широкій, пого-воримо ще з тобою...».

Стільки шуму, душевної втоми, в отому «еще!» і розступалася пітьма, і виривалася рідна кіномота, і з'являлися обличчя побратимів...

А замикалася пісня, на-че сп'яніла душевною по-виною: «Я стою наче дуб край могилки, а навуруку тільки хмари та вітер...».

Махно був розумною лю-диною. Настільки розумною, що ні ефорія від перемо-ги, ні вино народного визна-ння не могли затумити його ре-альність.

А замикалася пісня, на-че сп'яніла душевною по-виною: «Я стою наче дуб край могилки, а навуруку тільки хмари та вітер...».

Махно був розумною лю-диною. Настільки розумною, що ні ефорія від перемо-ги, ні вино народного визна-ння не могли затумити його ре-альність.

А замикалася пісня, на-че сп'яніла душевною по-виною: «Я стою наче дуб край могилки, а навуруку тільки хмари та вітер...».

Махно був розумною лю-диною. Настільки розумною, що ні ефорія від перемо-ги, ні вино народного визна-ння не могли затумити його ре-альність.

А замикалася пісня, на-че сп'яніла душевною по-виною: «Я стою наче дуб край могилки, а навуруку тільки хмари та вітер...».

Махно був розумною лю-диною. Настільки розумною, що ні ефорія від перемо-ги, ні вино народного визна-ння не могли затумити його ре-альність.

ПОВЕРНЕННЯ ПЕТЕФІ

26-річний Шандор Петефі, близький поет і шляхетна особистість, згинув за неспівзвучності Угорщини. Ось та-кий підтверджує його зброї утераний суніттор Ференц Бакі. Скульптура прикрашена угорською плочо Воєні-наша. Так повернувся Петефі до Угорщини. Чому сама особистість 1847 року поетіш подорожував до Закарпаття, заваїт і соди, уникався в заїзді «Черний орел». Цей б-дином стоїть на тій же алоці, у ній — дитяча школа мис-тавте. Нащодавно тут відкрито літературний музей Петефі.

Ігор ПЕТРОВ.

Фото автора.

Самі носили дари на Делос і не тобі — злякалися, що не вдасться повернутися назавжди. Тож не твої собі звичайні по дорожці. А священнодіяство Ритуальний обряд! Скажімо, ян тепер відвідування мусульманами святинь Мекки.

Острів Делос — священний за давньогрецькими в

...зіпреборі
посилають скіфам
жертвні дари,
загорнуті
у пшеничну соломку.
Від скіфів дари
приймають
найближчі сусіди,
і кожен народ
передає їх все далі

Аригачого моря на крайньому заході. Зайшли даремно, правляючи на Мадьяв: сподівалися потрапити до додонських елітків, а далі їх везуть до Малиської затоки і переправляють в Евебо. Тут їх перевозять з одного міста в інше аж до Каріста. Але обвиняють Андрю так як карістців! Перевозять священика на Тесос, а тесосці — на Делос. Так-то, за розповідями делосців, ці священики дари прибувають

Стаття Вадима
Пепи — спроба
розгорнути
найдявніші,
найбільш глибокі
сторінки нашої
історії. Багато
в чому суперечлив
вона іде врозріз із
сучасними
процесами
повернення народу
до християнських
цінностей.
Але тим не менш

познайомити читачів і з таким поглядом на історію.

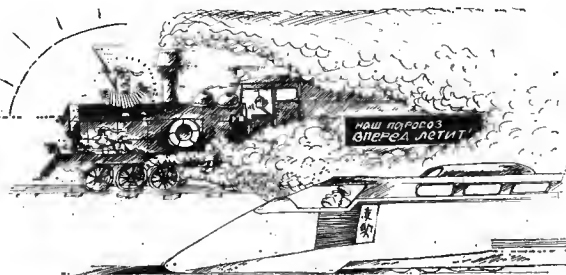
Жарт номера

А обіцяли ж, що повороту до розвинутого соціалізму вже не буде!

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. Юрія ГОЛОВЧЕНКА.

Кіровоград.

Поїменне голосування

— Все чотко! —

— До уваги, товариші, до уваги! Думки розійшлися. Тут надійшла пропозиція проголосувати питання поїменно. Є заперечення! Прошу, другий мікрофон.

Депутат (округ... прізвище):

— Я по процедурі, товариші. У мене пропозиція така. Треба проголосувати поїменно за те, щоб оголошити питання голосування поїменно.

Головуючий:

— Так, так... Таке ось, това-

риші, надійшла пропозиція. будемо голосувати її! (У залі гамірно, чути вигук «так!» і «на треба!»).

Головуючий:

— Заспокойтесь, товариші. Оскільки пропозиція надійшла, прошу проголосувати — хто за те, щоб поставити на поїменне голосування те, що дане питання голосуватимемо поїменно!

Так... хвилину, товариші. Не всі, виявляється, висловились. Уважно слухаємо вас. Перший мікрофон.

Депутат (прізвище, округ):

— Я демократія, товариші, то вже демократія. Тому яношу пропозицію поставити питання голосування: хто за те, щоб поставити на поїменне голосування пропозицію, щоб оголошити питання голосування поїменно!

Головуючий:

— Резонно. Так, так. Ще пропозиції є! Немаї. Є! Ага, бачу, товариш хоче сказати від трибуни. Прошу, слухаємо вас.

Депутат (прізвище, округ):

— Я на буду оригінальним, колеги. Говорю, буде справедливо, якщо попередню пропозицію ми тавом поставимо на поїменне голосування. Таким чином, формулюю свою: поставити на поїменне голосування — хто за те, щоб пропозицію народного депутата (прізвище, округ) «поставити на поїменне голосування, щоб оголошити питання поставити на поїменне голосування» поставити на поїменне голосування!

Головуючий:

— Так, так, до уваги, товариші! Думка депутата зрозуміла! Не всі! Спрошую. Як я зрозумів, народний депутат (прізвище, округ) пропонує поставити на поїменне голосування все, що говорилось до нього. Правильно! (Звертається до депутата).

Абсолютно правильно.

Головуючий:

— Хто хоче висловитись іще! Так, прошу, третій мікрофон.

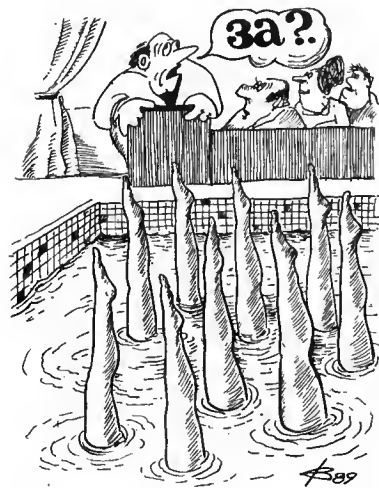
Депутат (прізвище, округ):

— У мене, товариші, є пропозиція почати все спочатку, бо надто вже запуталися. При тому прошу мою пропозицію поставити на поїменне голосування...

Борис ПРИЩЕПА.

Херсонська область.

Мал. Вади́на ВАСОШКИНА.

Халамидники (імпорти)

ВДОСКОНАЛЕННЯ

Гільйотина була винайдена як інструмент для вдосконалення людства. Вона обов'язково лагодить контрреволюціонерів і революціонерів, контрреволюційних революціонерів і ре-

волюційних контрреволюціонерів.

Єдиною необхідною умовою для гильйотинування є наявність голови. Безголові люди завжди можуть почувати себе

в безпеці. Власне кажучи, голова для людини — причина всіх її нещастів. Всі, хто хоче збудувати новий ірраційний світ, і ті, хто хотів би зберегти старий ірраційний світ, сходяться в одному: чим більша голова, тим швидше люди слухають старі ірраційні ірраційні правильні ампліти.

Гильйотина вже встигла застаріти, та й нових сучасних за-

Пародії

БРАТАННЯ ЗРАННЯ

Так буває — а собі апізнаєш свого брата. І відступати за спину фізичної й мишцї Переславщини-тієї, мудраки чепеластї.

Юрій БУРЯК.

Як прокинувся раніше, не горній сторою.

Щось подумати б варто, але тільки самому.

Лине твоя проз мене, та вона нудувате.

І тоді у собі я апізнаю саого брата.

Те ж пророче прозирати, не видіти багате.

— Що ж, — кажу я до себе, — буди саїдати, брате.

Що Харон не проснуся, це не грїє не спату.

Молю саухили ми не брата по глаку.

Знову сїється как сїфїри.

Мїж вертїтїся брїука.

Зав себї брїатїем а — лиш з маленької букви.

Відступують за спину фізичної й мишцї

Перодисти гуляїти, мудраки чепеластї.

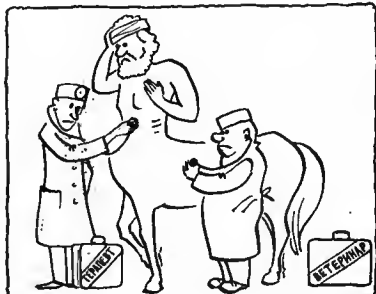
Що буденїстїю пахїтї.

І найбїзїсовїї сагата.

Що з за спїни рїгочутї!

— Знаєм вашого брїатї!

Антонїй Бортїнє.

Я — ЩАСЛИВИЙ

Я не спішувався з інопланетянами, не ходив на спеціальні курси, проте надано відкрити у собі незвичайний талант: мому самогипнотизуватися.

Сиджу на роботі, закриваю очі, розслаблююся, пошепки повторюю: «Я щасливий, ноги мої напиваються саницями. Мені добре. Дуже добре. Я — щасливий!» І так протягом п'ятидесяти хвилин. Виходжу з трансів і усміхаюся до своїх колег. Вони не знають про мою здібність. Тому дивляться на мене підозріло й розгублено.

Інокемер Василько не має тїхсаєню запїтї:

— Ну що, коштує грамулечку?

Я відпїкувався, мовляв, яшу грамулечку, коли робочий час. Але то верши не вірїти. Повторїю: «По тої анїдо».

Лабора́нт Лосєв не то запїтїливо, не то ствардіо зауважїє: «У тебе данї народженїї!» Нечетїю ні. Визмуку нїпу-вапи лїгїти.

Але це тільки першї севїс. Другий я провїз наступного дїя. Менї стало зоксїм добре, не заважїючи на те, що їна за сусїдїм столам обурювався дорожнїчею на рїнку.

Я ще лїжнїстїю зуїсїмїєся до асїх спїларобїтнїків вїдїдїти. Але цього дїя нїхїтї аї мною не розумїєва. Коли я звертїєся до когїо-небудь з запїтїєнням чи прохїєнням, тої опускїє очї й тїхїо вїдїдїє.

Третїю севїсу в стїнах рїдної нїкторї я не заїсїєма. Коли почїв повторювати «Менї добре...», до кабїнетї увїшли дїмї хлївїї в бїлїх халатах. За їмїми — лїнерї. Коли вонї запїтїєла моїх колег, кїї очї вїдїзїєвалися вонїмї, побачїли в менї, її вїдїповіли: «Вїн усміхається».

до асїх і вєсь час повторїю: «Менї добре, дуже добре».

— Вїн правїльно зробїли, що вїкпїсалї нас — мовїла лїкарка. — Це дуже важїке й рїдїкїє заїсїєвання.

Ярослєв ГОЛЕЦЬ.

Мал. Васїля ФІЛЬОРКА.

соби теж зїнаєньїсїю недостатнїю, тому багато голї заїсїєма на своїх мїсцїях. Тепер мають пїдїсїюїтїся біологї і анаїстї новїе багатовїє поколїня. Або, а грїшїму вїпадку, поїдїї із слїбо посадженимї головами, кїї мочуть бутї я разї неабїдїстїю замїїнїти чи конфїсїкуїти.

Габрієль ЛАУБ.
(переклад з нїмєцької).

$$V = (O(N^2 \log N))$$

Мал. Віктора КУДІНА

